

اِثْنَا عَشْر رِسَالَة

[35] ابو جعفر بن بابويه رضی الله تعالی عنه حکم بوجوب اعاده واحتجاج بروایت عمار
سا باطلی کرده است وآن روایت محمولست بر استحباب علی الاصح سی ویکم متوضی را بسبب خروج
مذی اعادهء وضو مستحبستت وان بفتح میم واسکان ذال معجمه آبیست رقیق لزج که بعد از
ملاعبت زنان یا بقبیل از روی شهوت بیرون می آید وابن جنید آنرا ناقص طهارت وموجب اعادهء
وضو شمرده واحتجاج بروایتی کرده که اصح عمل آنست بر استحباب سی ودویم بعد از خروج وذی
اعادهء وضو سنت وآن باعجام ذال ساکنه آبیست که ساعتی بعد از آن خروج منی بیرون می آید
وابن جنید آنرا ناقص طهارت وموجب اعادهء وضو میدانند سی وسیم اعادهء وضو بسبب خروج وذی
بسکون دال مهمله وآن آبیست که عقب بول بعد از استبراء بیرون می آید در اخبار امر
باعادهء وضو وتعلیل بآنکه این رطوبت از دریرهء بول باهمال دال مفتوحه بیرون می آید
وارد است وهر يك ازین سه رطوبت طاهر است وشستن بدن وبیات از هیچیک لازم نیست سی وچهارم
کسی را که متعمدا در نماز قهقهه کند اعادهء وضو سنت است وابن جنید حکم بوجوب اعادهء
کرده ومتمسك شده بمقطوعه سماعه که محمولست بر ندب
